

Sygn. akt I C 1664/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Katarzyna Latała
Protokolant:	sekr. sąd. Sylwia Stępień

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2018 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa Bonus Wierzytelności (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko L. K. (1) i T. K.

z udziałem Fundacji (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od L. K. (1) na rzecz Bonus Wierzytelności (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwotę 115 017,05 zł (sto piętnaście tysięcy siedemnaście złotych pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 lutego 2017 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w stosunku do T. K. w całości;

III. zasądza od L. K. (1) na rzecz Bonus Wierzytelności (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwotę 4 923,19 zł (cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia trzy złote dziewięćnaście groszy) tytułem kosztów procesu;

IV. zasądza od Bonus Wierzytelności (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. na rzecz T. K. kwotę 2 717 zł (dwa tysiące siedemset siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu;

V. nakazuje pobrać od L. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Kielcach kwotę 2 196,40 zł (dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt sześć złotych czterdzieści groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSO Katarzyna Latała

Sygn. akt I C 1664/17

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 7 lutego 2017 r. do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od T. K. i L. K. (1) solidarnie kwoty 115 017,05 zł

wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że pozwani zawarli umowę nr (...) w dniu 6 czerwca 2011 r. z bankiem, którego następcą prawnym jest (...) Bank S.A.; bank spełnił świadczenie, do którego się zobowiązał, natomiast pozwani nie spełnili swego świadczenia. Strona powodowa wskazała, że w dniu 22 czerwca 2016 r. umową cesji (...) Bank S.A. przeniósł na nią wierzytelność w stosunku do pozwanych, co uprawnia ją do dochodzenia należności. Powód wskazał, że na kwotę objętą pozwem składają się: kwota 114 937,04 zł tytułem wierzytelności należnych wobec (...) Bank S.A. oraz kwota 80,01 zł tytułem naliczonych przez powoda odsetek ustawowych za opóźnienie od niespłaconego kapitału.

Postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2017 r. (k. 7) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Kielcach.

W pozwie złożonym na formularzu (k. 43 - 45) strona powodowa sprecyzowała, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się kwoty:

1. 114 937,04 zł w tym: 103 418,81 zł należności głównej, 6 374,05 zł tytułem kosztów dochodzenia należności poniesionych przez wierzyciela pierwotnego, 5 144,18 zł tytułem odsetek karnych naliczonych przez bank, 600 zł tytułem odsetek umownych naliczonych przez bank,
2. 80,01 zł tytułem naliczonych przez powoda odsetek ustawowych od niespłaconego kapitału od dnia 22 grudnia 2016 r., to jest od dnia następnego po dniu, kiedy (...) Bank S.A. zakończył naliczanie przysługujących mu należności.

W odpowiedzi na pozew (k. 158 - 159) pozwani L. K. (2) i T. K. wnieśli o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że powód nie przedstawił załączników do aneksu nr (...) do umowy przelewu wierzytelności, a dopiero z ich treści może wynikać, jakie konkretnie wierzytelności zostały przez powoda nabyte, który to aneks zgodnie z jego treścią (§ 1 aneksu) zmieniał jedynie treść Załącznika nr 1 do umowy przelewu wierzytelności z dnia 22 grudnia 2016 r. Powodowie podnieśli, że aneks nr (...) nie mówi w żadnym punkcie o zmianie Załącznika nr 2, dlatego też przedstawiony przez powoda Załącznik nr 2 do aneksu nr (...) nie świadczy o przejściu jakichkolwiek wierzytelności wobec pozwanych na rzecz powoda, gdyż zgodnie z treścią aneksu nr (...) treść załącznika nr 2 umowy nie została zmieniona, a zatem powód nie wykazał faktu skutecznego nabycia wierzytelności przysługujących (...) Bank S.A.

W piśmie procesowym z dnia 26 lipca 2017 r. (k. 189 - 193) strona powodowa podniosła, że umową aneksu nr (...) strony umowy przelewu postanowiły zmienić treść Załącznika nr 1 oraz Załącznika nr 2 do umowy przelewu i nadać im brzmienie zgodne z załącznikami do aneksu – załącznikiem nr 1 do aneksu nr 1 wykaz wierzytelności wchodzących w skład portfela nr 5 oraz załącznikiem nr 2 do aneksu – wykaz wierzytelności wchodzących w skład portfela nr 7. Powód podniósł, że załącznik nr 2 do umowy aneksu nr (...) – wykaz wierzytelności wchodzących w skład portfela 7, jako obejmujący wierzytelności przysługujące powodowi w stosunku do obojga pozwanych, został dołączony w niniejszej sprawie. Nadto powód podniósł, że przepis art. 511 k.c. odnosi się do stwierdzenia zawarcia umowy cesji na piśmie, nie zaś do konieczności zawarcia takiej umowy w formie pisemnej, zasadnym jest zatem uznanie, że do skuteczności umowy przelewu nie było konieczne jej zawarcie na piśmie, co czyni bezpodstawnym zarzut pozwanych dotyczący braku skuteczności umowy przelewu; niezależnie zaś od tego przelew wierzytelności wobec pozwanych został skutecznie stwierdzony pismem w postaci Załącznika nr 2 do aneksu nr (...). Powód wskazał również, że okoliczność, iż w treści § 1 aneksu nr (...) nie zostało zawarte postanowienie o zmianie Załącznika nr 2 do umowy w całości i nadaniu mu brzmienia zgodnego z załącznikiem do aneksu, nie miała wpływu na skuteczność dokonania przelewu w stosunku do obojga pozwanych, bowiem sam fakt sporządzenia i podpisania przez strony Załącznika nr 2 do aneksu nr (...) jest wystarczający do uznania, że wolą stron było przeniesienie na powoda wierzytelności przysługujących wobec pozwanych; strona powodowa powołała się przy tym na przepisy art. 65 § 2 i art. 60 k.c.

Pismem z dnia 1 sierpnia 2017 r. (k. 202 - 205) swój udział w sprawie zgłosiła Fundacja (...) w W. wnosząc o oddalenie powództwa i podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia oraz zarzut braku legitymacji strony powodowej w niniejszym postępowaniu, a także zarzut niewykazania przez powoda wysokości dochodzonej należności z uwagi na rozbieżności w dokumentach złożonych przez powoda.

W piśmie procesowym z dnia 20 sierpnia 2017 r. (k. 226 - 70) strona powodowa wskazała, że umowa kredytowa została pozwanym wypowiedziana pismami z dnia 16 stycznia 2016 r., doręczonymi pozwanym w dniu 4 lutego 2016 r., ze skutkiem rozwiązania umowy na dzień 18 marca 2016 r., a zatem przedawnienie roszczenia nie nastąpiło.

Strony podtrzymały swe stanowiska w toku dalszego postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 czerwca 2011 r. L. K. (2) i T. K. zawarli z (...) Bank S.A. umowę o kredyt konsolidacyjny nr (...). Na podstawie tej umowy Bank udzielił pozwanym kredytu w wysokości 148 379,77 zł; kredyt miał być spłacany w 120 równych miesięcznych ratach kapitałowo – odsetkowych, nie później niż do dnia 27 każdego miesiąca, oprocentowanie kredytu było zmienne i stanowiło sumę stawki WIBOR 3M i marży w wysokości 11.5500 pkt. %, stałej w trakcie trwania umowy i na dzień zawarcia umowy wynosiło 16 % w stosunku rocznym. Zgodnie z § 5 umowy całkowity koszt kredytu naliczony szacunkowo wynosił 180 821,69 zł. § 9 ust. 3 umowy stanowił, że jeżeli kredytobiorca zalega ze spłatą dwóch kolejnych rat kredytu, Bank pisemnie wzywa kredytobiorcę do zapłaty; gdy należności nie zostaną uregulowane w terminie 7 dni od daty odbioru wezwania do zapłaty, Bank ma prawo wypowiedzieć umowę.

Po zawarciu umowy kredytu pozwani kilkakrotnie zwracali się do (...) Bank S.A. o jego restrukturyzację z uwagi na problemy finansowe.

W dniu 19 stycznia 2012 r. pozwani zawarli z (...) Bank S.A. aneks nr (...) do umowy, zgodnie z którym udzielono im trzymiesięcznej karencji w spłacie kredytu, raty kapitałowo – odsetkowe za okres od stycznia 2012 r. do marca 2012 r. zostały zawieszona, a okres kredytowania został wydłużony o okres karencji.

W dniu 16 kwietnia 2013 r. pozwani zawarli z (...) Bank S.A. aneks nr (...) do umowy kredytu. W przedmiotowym aneksie strony umowy kredytu oświadczyły, że zobowiązanie kredytobiorców wobec banku wynosi 117 805,12 zł. T. K. i L. K. (2) zobowiązali się spłacić powyższą kwotę wraz z odsetkami liczonymi według zmiennej stopy procentowej stanowiącej sumę stawki WIBOR 3M i marży w wysokości 11,55 pkt. %, w 120 równych ratach płatnych do 29 dnia każdego miesiąca zgodnie z harmonogramem spłaty, przy czym pierwsza rata płatna w dniu 29 kwietnia 2013 r.

Pozwani zobowiązali się do spłaty tej kwoty w 97 równych miesięcznych ratach, do dnia 29 każdego miesiąca, począwszy od dnia 29 września 2015 r. Zgodnie z § 7 ust. 3 aneksu z dnia 22 czerwca 2015 r. jeżeli kredytobiorca zalegał ze spłatą dwóch kolejnych rat kredytu, bank miał prawo wypowiedzieć umowę w trybie natychmiastowym. Rata kredytu wynosiła 1 587,57 zł.

dowód:

- umowa o kredyt konsolidacyjny z dnia 7 czerwca 2011 r. z harmonogramem spłaty k. 46 – 59
- wniosek o restrukturyzację z dnia 16 stycznia 2012 r. k. 330 – 331
- aneks z dnia 19 stycznia 2012 r. do umowy pożyczki k. 332
- pismo pozwanych z dnia 9 lipca 2012 r. k. 320
- pismo pozwanych z dnia 19 listopada 2012 r. k. 333
- aneks z dnia 16 kwietnia 2013 r. k. 321 – 327
- aneks z dnia 22 czerwca 2015 r. z załącznikami k. 339 - 351

Pismami z dnia 28 stycznia 2016 r. (...) Bank S.A. wezwał pozwanych do dokonania w terminie 14 dni roboczych licząc od dnia otrzymania pisma spłaty zaległości, które na dzień sporządzenia pisma wynosiły 4 624,28 zł + 40 zł (koszt wysyłki pisma). Przedmiotowe pisma doręczone zostały pozwanym w dniu 4 lutego 2016 r.

dowód:

- pisma z dnia 28 stycznia 2016 r. wraz z potwierdzeniami odbioru k. 272 – 279

W dniu 22 grudnia 2016 r. (...) Bank S.A. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych banku w którym stwierdził, że w księgach rachunkowych banku w stosunku do L. K. (1) widnieje wymagalne zadłużenie w kwocie 116 180,48 zł, na które składa się: kwota 103 418,81 zł tytułem niespłaconego kapitału, kwota 5 144,18 zł tytułem odsetek umownych, kwota 7 617,49 zł tytułem odsetek karnych.

dowód:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych banku k. 271

Umową z dnia 22 grudnia 2016 r. (...) Bank S. A. w W. przeniósł na Bonus Wierzytelności (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. pakiet wierzytelności określony w § 1 umowy, to jest wierzytelności szczegółowo określone w Załączniku nr 1 (portfel 5) i Załączniku nr 2 (portfel 7) do umowy. § 11 ust. 3 umowy przelewu stanowił, iż wszelkie zmiany umowy mogą być dokonane wyłącznie w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi.

Do umowy przelewu wierzytelności jej strony sporządziły Załącznik nr 2 (portfel 7). W punkcie 168 tego załącznika wskazane zostało, że powodowy fundusz nabywa od banku wierzytelność w stosunku do L. K. (1) w kwocie 114 937,04 zł wynikającą z umowy z dnia 6 czerwca 2011 r.

W dniu 15 lutego 2017 r. (...) Bank S.A. i Bonus Wierzytelności (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. zawarli aneks nr (...) do umowy przelewu wierzytelności z dnia 22 grudnia 2016 r. Zgodnie z treścią aneksu strony umowy zmieniły treść załącznika nr 1 do umowy przelewu w całości – wykaz wierzytelności wchodzących w skład portfela 5 i nadały mu brzmienie zgodnie z załącznikiem do aneksu.

Do umowy aneksu nr (...) sporządzony został załącznik numer 2 (portfel 7), gdzie pod pozycją 188 wskazane zostało, że powód nabywa od (...) Bank S.A. wierzytelność w stosunku do L. K. (2) wynikającą z umowy z dnia 6 czerwca 2011 r., zaś pod pozycją 189 wskazano, że powód nabywa od Banku wierzytelność z przedmiotowej umowy również w stosunku do T. K..

dowód:

- umowa przelewu z dnia 22 grudnia 2016 r. k. 171 – 176

- załącznik nr 2 (portfel 7) do umowy przelewu wierzytelności k. 177 – 181, k. 194 - 198

- aneks nr (...) z dnia 15 lutego 2017 r. k. 182 – 183

- załącznik nr 2 (portfel 7) k. 88 – 90, k. 184 - 188

Po zawarciu umowy cesji pozwani zostali zawiadomieni o przelewie wierzytelności oraz wezwani pismami z dnia 30 stycznia 2017 r. do spłaty należności w łącznej kwocie 115 432,88 zł.

dowód:

- pisma z dnia 30 stycznia 2017 r. z zawiadomieniami o przelewie k. 69 – 74

Przy założeniu, że umowa kredytowa zawarta przez pozwanych nie została skutecznie, wypowiedziana, zadłużenie z tytułu przedmiotowej umowy wynosi: na dzień 27 grudnia 2017 r. kwotę 126 664,04 zł, w tym kwotę 103 418,81 zł kapitału i kwotę 23 245,23 zł odsetek, a na dzień 1 marca 2018 r. wynosi 128 477,41 zł, w tym kwotę 103 418,81 zł kapitału i 25 058,60 zł odsetek.

W przypadku skutecznego wypowiedzenia umowy kredytowej wymagalne zadłużenie pozwanych wobec (...) Bank S.A. na dzień 22 grudnia 2016 r. wynosiło 116 180,48 zł, w tym:

- 103 418,81 zł tytułem kapitału,
- 5 144,18 zł tytułem odsetek umownych,
- 7 617,49 zł tytułem odsetek karnych.

dowód:

- opinia wstępna biegłego K. O. k. 302 – 307
- opinia biegłego K. O. k. 355 – 366

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dowodów z dokumentów, które nie były kwestionowane przez strony co do swojej autentyczności. Nadto Sąd poczynił ustalenia faktyczne w oparciu o dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości i finansów (...), która po jej uzupełnieniu (co należy podkreślić uzupełnieniu dokonany na skutek złożenia przez powoda dodatkowych dokumentów, a nie na skutek zarzutów stron do opinii) była jasna, pełna, sporządzona zgodnie z zasadami nauki i praktyki w tym zakresie i jako taka dała Sądowi pełne podstawy do przyjęcia, iż biegły ją sporządzający dysponuje wiadomościami specjalnymi niezbędnymi do stwierdzenia okoliczności mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo Bonus Niestandardyzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. zasługuje na uwzględnienie w całości w stosunku do pozwanego L. K. (1), natomiast w stosunku do T. K. w całości ulega oddaleniu.

Stosownie do treści art. 69 ustawy Prawo bankowe, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy, na czas oznaczony w umowie, kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Kredyt bankowy definiowany jest jako stosunek ekonomiczny pomiędzy bankiem a kredytobiorcą, którego istota polega na dostarczeniu przez bank określonej kwoty środków pieniężnych kredytobiorcy, pod warunkiem jej późniejszego zwrotu wraz z wynagrodzeniem dla banku (odsetki, prowizja).

Jak zaś wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego, w dniu 7 czerwca 2011 r. L. K. (2) i T. K. zawarli z (...) Bank S.A. umowę o kredyt konsolidacyjny nr (...). Na podstawie tej umowy Bank udzielił pozwanyemu kredytowi w wysokości 148 379,77 zł; kredyt miał być spłacany w 120 równych miesięcznych ratach kapitałowo – odsetkowych, nie później niż do dnia 27 każdego miesiąca, oprocentowanie kredytu było zmienne i stanowiło sumę stawki WIBOR 3M i marży w wysokości 11.5500 pkt. %, stałej w trakcie trwania umowy i na dzień zawarcia umowy wynosiło 16 % w stosunku rocznym. Zgodnie z § 5 umowy całkowity koszt kredytu naliczony szacunkowo wynosił 180 821,69 zł. § 9 ust. 3 umowy stanowił, że jeżeli kredytobiorca zalega ze spłatą dwóch kolejnych rat kredytu, Bank pisemnie wzywa kredytobiorcę do zapłaty; gdy należności nie zostaną uregulowane w terminie 7 dni od daty odbioru wezwania do zapłaty, Bank ma prawo wypowiedzieć umowę. Nadto z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że umowa kredytu z dnia 7 czerwca 2011 r. była trzykrotnie aneksowana, ostatni raz aneksem nr (...) z dnia 22 czerwca 2015 r. - strony umowy oświadczyły wówczas, że zobowiązanie pozwanych z umowy kredytu z dnia 6 czerwca 2011 r. wynosi 103

418,81 zł, a całkowita kwota pozostająca do zapłaty wynosi 154 094,60 zł (z doliczonym całkowitym kosztem kredytu w wysokości 50 675,79 zł, w tym odsetkami w wysokości 50 575,79 zł). Pozwani zobowiązali się do spłaty tej kwoty w 97 równych miesięcznych ratach, do dnia 29 każdego miesiąca, począwszy od dnia 29 września 2015 r. Zgodnie z § 7 ust. 3 aneksu z dnia 22 czerwca 2015 r. jeżeli kredytobiorca zalegał ze spłatą dwóch kolejnych rat kredytu, bank miał prawo wypowiedzieć umowę w trybie natychmiastowym. Rata kredytu wynosiła 1 587,57 zł.

Podkreślić należy, iż zawarcie umowy kredytu, aneksów do przedmiotowej umowy, a także ich treść, nie były przez pozwanych kwestionowane.

Co do wymagalności roszczenia wobec pozwanych stwierdzić należy, że niezasadnym był podnoszony w niniejszej sprawie zarzut niewykazania, że umowa kredytu została pozwany skutecznie wypowiedziana. Strona powodowa przedłożyła bowiem w niniejszej sprawie dokumenty w postaci pism z dnia 28 stycznia 2016 r., którymi to pismami (...) Bank S.A. wezwał pozwanych do dokonania w terminie 14 dni roboczych licząc od dnia otrzymania pisma spłaty zaległości, które na dzień sporządzenia pisma wynosiły 4 624,28 zł + 40 zł oraz dokumentów w postaci potwierdzeń doręczenia pozwany przedmiotowych pism (k. 272 – 279), z których wynika, że zostały one doręczone pozwany w dniu 4 lutego 2016 r. Sąd dostrzega przy tym, że dowody doręczenia w/w pism zostały przedłożone przez pozwanego jedynie w niepoświadczonych kopiach, zauważyć jednakże należy, że pozwani w toku niniejszego postępowania nie podnosili, że nie potwierdzili własnoręcznymi podpisami otrzymania wypowiedzeń umowy. Pozwani wzywani byli nadto do osobistego stawienia celem przesłuchania w charakterze strony, a to m. in. w celu ustalenia, czy podpisy na zwrotnych poświadczeniach odbioru z k. 275 i 279 są ich podpisami i na to przesłuchanie się nie stawili. Przyjąć zatem należy, że nie zaprzeczyli oni skutecznie prawdziwości dokumentów przedłożonych przez stronę powodową.

Nadto podkreślić należy, że wypowiedzenie umowy kredytu dokonane pismami z dnia 28 stycznia 2016 r. uznać należy za skuteczne w świetle postanowień § 7 ust. 3 aneksu z dnia 22 czerwca 2015 r., który stanowił, że jeżeli kredytobiorca zalegał ze spłatą dwóch kolejnych rat kredytu, bank miał prawo wypowiedzieć umowę w trybie natychmiastowym. Wypowiedzenie umowy kredytu mogło zatem zostać dokonane bez wcześniejszego wzywania pozwanych do zapłaty zaległości kredytowych. Również wysokość zaległości w spłacie kredytu na dzień 28 stycznia 2016 r. uzasadniała wypowiedzenie umowy. Zaległość na ten dzień wynosiła bowiem 4 624,28 zł + 40 zł, podczas gdy miesięczna rata kredytu zgodnie z aneksem zawartym w dniu 22 czerwca 2015 r. wynosiła 1 587,57 zł (k. 346).

Jak zaś wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego (na podstawie opinii biegłego), przy założeniu, że umowa została pozwany skutecznie wypowiedziana, wymagalne zadłużenie pozwanych wobec (...) Bank S.A. na dzień 22 grudnia 2016 r. wynosiło 116 180,48 zł, w tym:

- 103 418,81 zł tytułem kapitału,
- 5 144,18 zł tytułem odsetek umownych,
- 7 617,49 zł tytułem odsetek karnych.

Odnosząc się z kolei do zarzutu, iż roszczenie powoda uległo przedawnieniu wskazać należy, że podług treści art. 118 k.c., wierzytelność, która dotyczy świadczeń związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, ulega przedawnieniu z upływem lat 3 od dnia, w którym stała się ona wymagalna.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art.123 § 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się:

- 1) przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;
- 2) przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje;
- 3) przez wszczęcie mediacji.

Jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego, pozwani po zawarciu umowy kredytu w dniu 7 czerwca 2011 r., zawierali z (...) Bank S.A. trzy aneksy do umowy kredytu, każdorazowo w aneksie oświadczając, jaka jest aktualna wysokość ich zobowiązań wobec banku. Zawarcie zatem aneksów w dniach 19 stycznia 2012 r., 16 kwietnia 2013 r. i 22 czerwca 2015 r. stanowiło uznanie roszczenia przez pozwanych, a zatem termin przedawnienia roszczenia z uwzględnieniem wypowiedzenia umowy kredytu i daty wniesienia pozwu w niniejszej sprawie jeszcze nie upłynął.

Z uwagi na fakt, że powodem w niniejszej sprawie nie jest jednakże (...) Bank S.A. w W., w tym miejscu należy wreszcie odnieść się do zarzutu pozwanych co do niewykazania przez powoda Bonus Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., iż nabył on przedmiotową wierzytelność w stosunku do pozwanych.

Zgodnie z treścią przepisu art. 511 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. Jak więc wynika z treści powołanego przepisu, ważność przelewu wierzytelności nie została w przepisach kodeksu cywilnego uzależniona od zachowania szczególnej formy prawnej.

Jak jednakże wynika z przedłożonych przez powoda dokumentów, w dniu 22 grudnia 2016 r. (...) Bank S. A. w W. oraz Bonus Wierzytelności (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. zawarły pisemną umowę cesji wierzytelności, na podstawie której Bank przeniósł na Bonus Wierzytelności (...) w W. pakiet wierzytelności określony w § 1 umowy, to jest wierzytelności szczegółowo określone w Załączniku nr 1 (portfel 5) i Załączniku nr 2 (portfel 7) do umowy. Nadto **do umowy przelewu** wierzytelności jej strony sporządziły **Załącznik nr 2 (portfel 7) - punkcie 168 tego załącznika wskazane zostało, że powodowy fundusz nabywa od banku wierzytelność w stosunku do L. K. (1)** w kwocie 114 937,04 zł wynikającą z umowy z dnia 6 czerwca 2011 r.

Powyższe dokumenty w sposób jednoznaczny wskazują więc na skuteczne nabycie przez Bonus Wierzytelności (...) w W. wierzytelności wobec pozwanego L. K. (1) z tytułu umowy kredytu zawartej z (...) Bank S.A.

Zauważyć jednakże należy, iż § 11 ust. 3 umowy przelewu z dnia 22 grudnia 2016 r. stanowił, iż wszelkie zmiany umowy mogą być dokonane wyłącznie w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi.

Przepis art. 76 k.c. stanowi, że jeżeli strony zastrzegły w umowie, że określona czynność prawna między nimi ma być dokonana w szczególnej formie, czynność ta dochodzi do skutku tylko przy zachowaniu zastrzeżonej formy; jednakże gdy strony zastrzegły dokonanie czynności w formie pisemnej, dokumentowej albo elektronicznej, nie określając skutków niezachowania tej formy, w razie wątpliwości poczytuje się, że była ona zastrzeżona wyłącznie dla celów dowodowych.

W dniu 15 lutego 2017 r. (...) Bank S.A. i Bonus Wierzytelności (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. zawarli zaś w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi aneks nr (...) do umowy przelewu wierzytelności z dnia 22 grudnia 2016 r. - **zgodnie z treścią aneksu strony umowy zmieniły treść załącznika nr 1** do umowy przelewu w całości – wykaz wierzytelności wchodzących w skład **portfela 5** i nadały mu brzmienie zgodnie z załącznikiem do aneksu. **Do umowy aneksu nr (...) sporządzony został jednakże załącznik numer 2 (portfel 7)**, gdzie pod pozycją 188 wskazane zostało, że powód nabywa od (...) Bank S.A. wierzytelność w stosunku do L. K. (2) wynikającą z umowy z dnia 6 czerwca 2011 r., zaś pod pozycją 189 wskazano, że powód nabywa od Banku wierzytelność z przedmiotowej umowy również w stosunku do T. K..

Istnieje zatem wyraźna sprzeczność pomiędzy aneksem nr (...) do umowy przelewu a załącznikiem do tego aneksu. Aneks mówi bowiem o zmianie załącznika nr 1 (portfela 5), a sporządzono załącznik nr 2 (portfel 7). Okoliczność ta ma o tyle istotne znaczenie, że przy umowie cesji zbyto wierzytelność przysługującą bankowi jedynie wobec L. K. (1) opisaną w załączniku nr 2 portfel 7 do umowy przelewu, nie zbyto natomiast wierzytelności wobec T. K..

Jako że forma pisemna z podpisami notarialnie poświadczonymi do zmiany umowy cesji nie była zastrzeżona pod rygorem nieważności, przyjąć należy zgodnie z dyspozycją art. 76 k.c., że była ona zastrzeżona jedynie dla celów dowodowych. W takiej sytuacji możliwe jest więc stosowanie reguł wykładni woli stron umowy określonych w art. 65

k.c. dla ustalenia, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy. Wskazać w tym miejscu należy, że powodowy Fundusz nie zaoferował żadnych źródeł dowodowych dla ustalenia zgodnego zamiaru i celu umowy pochodzących ze strony (...) Banku S.A., poza przedłożonymi w sprawie dokumentami. **Z aneksu nr (...) do umowy cesji wierzytelności wynika zaś jednoznacznie, że zamiarem i celem zawarcia tego aneksu przez (...) Bank S.A. i Bonus Wierzytelności (...) była zmiana załącznika nr 1 portfela 5 do umowy przelewu wierzytelności.** W takiej zaś sytuacji zdaniem Sądu brak jest podstaw do domniemywania (jak czyni to powód), że z uwagi na sporządzenie przy aneksie załącznika nr 2 portfela 7, zamiarem i wolą powoda i banku była również zmiana załącznika nr 2 portfela 7 do umowy przelewu wierzytelności. Za brakiem podstaw do przyjęcia takiego domniemania przemawia bowiem jednoznaczna treść aneksu nr (...) do umowy przelewu. Sporządzenie zaś załącznika nr 2 portfela 7 świadczy jedynie o tym, że strony miały zamiar taki załącznik sporządzić; z faktu sporządzenia załącznika nr 2 portfela 7 nie wynika, że Bank miał zamiar przenieść na powoda ujęte w tym załączniku wierzytelności.

W takiej więc sytuacji za wiążące w niniejszej sprawie uznać należy postanowienia umowy przelewu wierzytelności z dnia 22 grudnia 2016 r. wraz z załącznikiem nr 2 (portfel 7), w którego punkcie 168 wskazane zostało, że powodowy fundusz nabywa od banku wierzytelność w stosunku do L. K. (1).

Stwierdzić zatem należy, że powództwo w niniejszej sprawie zasługiwało na uwzględnienie jedynie wobec L. K. (1), zaś w stosunku do T. K. uległo oddaleniu z uwagi na nieudowodnienie przez powoda, że nabył on wierzytelność w stosunku do niej.

Orzekając w zakresie odsetek od kwoty zasądzonej od pozwanego L. K. (1) Sąd miał na uwadze, że zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz art. 482 k.c., zasądzając je zgodnie z żądaniem pozwu od dnia jego wniesienia, to jest od dnia 7 lutego 2017 r.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punktach I i II wyroku.

Orzeczenie w zakresie kosztów procesu co do pozwanego L. K. (1) oparto o przepis art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca proces obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, w tym wynagrodzenie pełnomocnika fachowego strony.

Strona powodowa poniosła w niniejszej sprawie koszty procesu w łącznej kwocie 9 846,38 zł, na którą złożyły się:

- kwota 1 438 zł tytułem opłaty od pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym,
- kwota 17,98 zł tytułem opłaty manipulacyjnej w elektronicznym postępowaniu upominawczym,
- kwota 2 875 zł tytułem uzupełniającej opłaty od pozwu,
- kwota 61,50 zł tytułem kosztów opłaty notarialnej (k. 181 odwrót),
- kwota 36,90 zł tytułem kosztów opłaty notarialnej (k. 188 odwrót),
- kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa,
- kwota 5 400 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika będącego adwokatem, ustalona stosownie do treści przepisu § 2 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu.

Przy czym zauważyć należy, iż strona powodowa domagała się zapłaty w niniejszej sprawie od dwojga pozwanych, powództwo uwzględnione zaś zostało jedynie w stosunku do L. K. (1). W takiej sytuacji brak jest więc podstaw do obciążania pozwanego L. K. (1) całością kosztów procesu poniesionych przez powoda. Z tego też względu zasądzono od pozwanego na rzecz powoda połowę tych kosztów, to jest kwotę 4 923,19 zł.

O kosztach procesu co do pozwanej T. K. orzeczono w oparciu o przepis art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Pozwana T. K. poniosła koszty procesu w łącznej kwocie 2 417 zł, na którą złożyły się:

- kwota 17zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (k. 161),

- kwota 2 400 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym. Wskazać w tym miejscu należy, iż w zakresie wynagrodzenia pełnomocnika Sąd przyjął po stronie pozwanej T. K. połowę wynagrodzenia wynikającego z treści przepisu § 2 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r., albowiem pozwani byli w niniejszej sprawie reprezentowani przez tego samego pełnomocnika oraz wspólne były ich twierdzenia i wnioski dowodowe.

W punkcie V wyroku orzeczono o obowiązku uiszczenia nieuiszczonych kosztów sądowych. Nieuiszczone koszty sądowe w niniejszej sprawie wyniosły kwotę 2 196,40 zł tytułem biegłego K. O. (k. 376). Mając na uwadze, iż przedmiotem opinii była kwestia wyliczenia należności wobec pozwanych, a pozwany L. K. (2) w całości przegrał sprawę, Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa: od pozwanego powyższą kwotę.

SSO Katarzyna Latała